

انتروبیازیس در کودکان آموزشگاه‌های شهر همدان

دکتر حشمت اله طاهرخانی^{۱*}، خسرو سرداریان^۲

۱. PhD انگل شناسی بالینی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی همدان

۲. MSC انگل شناسی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان

چکیده

سابقه و هدف: انتروبیازیس شیوع جهانی دارد و در کودکان معمولاً موجب خارش اطراف مقعد (خصوصاً شب‌ها و عوارض عصبی می‌گردد، میزان شیوع این عفونت در نقاط مختلف ایران متفاوت گزارش شده است. این تحقیق با هدف تعیین فراوانی ابتلا به اکسیور در کودکان شهر همدان انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: برای انجام این طرح با هماهنگی والدین کودکان و مربیان آموزشگاه‌ها از ۷۷۶ نفر (۴۷۶ نفر مؤنث ۳۰۲ نفر مذکر) به صورت تصادفی نمونه‌گیری به عمل آمد. نمونه‌ها در آزمایشگاه انگل‌شناسی دانشکده پزشکی با استفاده از روش اختصاصی نوار چسب (نوار سلوفان) مورد آزمایش قرار گرفتند.

یافته‌ها: ۲۰٪ افراد مورد مطالعه به انتروبیوس ورمیکولاریس آلوده بودند. میانگین سنی کودکان آلوده ۸/۱ سال بود. میزان آلودگی در ساکنین مناطق شرقی ۲۹٪ بود که به طور معنی‌داری از ساکنین مناطق غربی با آلودگی ۱۴٪ بیشتر بود. در این مطالعه بین سن و جنس و آلودگی به انتروبیوس رابطه‌ای مشاهده نگردید، ولی بین سطح تحصیلات و محل زندگی کودکان (در مناطق مختلف شهر همدان) و آلودگی به انگل رابطه معنی‌دار بود.

نتیجه‌گیری: ارتقاء سطح استانداردهای زندگی از نظر اقتصادی و فرهنگی و همچنین افزایش آگاهی‌های بهداشتی مردم احتمالاً از عوامل مهم و موثر در کاهش میزان شیوع عفونت در کودکان این منطقه در مقایسه با برخی مناطق ایران و جهان می‌باشد.

واژگان کلیدی: انتروبیوس ورمیکولاریس، میزان شیوع، کودکان، همدان

دریافت مقاله: اردیبهشت هشتاد و چهار پذیرش برای چاپ: مرداد هشتاد و چهار

* آدرس برای مکاتبه: همدان - دانشگاه علوم پزشکی، بخش انگل شناسی، صندوق پستی ۵۱۸- نمابر ۸۱۱-۰۸۲۵۶۲۹۹

h_Taherkhani@hotmail.com

مقدمه

میزان شیوع این انگل را در مناطقی از ایران که مورد مطالعه قرار گرفته است، بین ۱۰/۷۹ تا ۸۵ درصد گزارش کرده‌اند (۴) انسان تنها میزبان این انگل بوده و کودکان دو برابر بالغین به آن آلوده می‌شوند (۱) انتقال انگل عمدتاً از طریق انگشتان، لباس‌ها و هوای تنفسی آلوده به تخم انگل صورت می‌گیرد (۱).

هدف این مطالعه بررسی و ارزیابی وفور انگل انتروبیوس ورمیکولاریس (اکسیور) در بین کودکان مهد کودکها، کودکستان‌ها و دبستان‌های شهر همدان بوده است.

نماتود انتروبیوس ورمیکولاریس عامل انتروبیازیس (که عموماً با علایمی چون تحریک پذیری، حساسیت و خارش نشیمنگاه ظاهر می‌شود) شیوع جهانی دارد. این عفونت در مناطق معتدل و سرد، شایع‌تر از نواحی گرمسیر می‌باشد. میزان شیوع این انگل در آمریکای شمالی و اروپای غربی در حدود ۳۰٪ بوده و در بین کودکانی گاهی به ۵۰ تا ۶۰ درصد هم می‌رسد (۱).

بر اساس برآورد سازمان جهانی بهداشت میزان شیوع جهانی این انگل ۲۰۰ میلیون نفر است (۲) آلودگی به این نماتود در اکثر نقاط ایران، خصوصاً در بین کودکانی که در پرورشگاه‌های زندگی می‌کنند و همچنین در کودکان سنین دبستان و زیر دبستان به وفور دیده می‌شود (۳).